Dinsdag, 18 Maart 1941

DAGBLAD

58ste Jaargang, No. 3251

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

„Union Jack" waait boven Berbera.

Jozef Stalin krijgt een gast

Mussolini is nog geen Cæsar.

HEROVERING VAN BRITS-SOMALILAND.

Brits Somaliland werd door de Italianen in Augustus 1940 aangevallen.

Doordat de Engelsen zich gesteld zagen tegenover een belangrijke grotere troepenmacht moesten de troepen op 8 Augustus 1940 het land verlaten, waarbij het protectoraat aan de Italiaanse bezetting moest worden overgelaten. Thans wordt echter officieel uit Londen gemeld, dat de Engelsen bij Berbera een troepenmacht geland hebben, beschermd door oorlogsschepen. Van de kust af werd men onder vuur genomen door machinegeweren en zwaardere artilerie, doch deze tegenstand werd spoedig overwonnen, doordat de oorlogsschepen met hun geschut het vuur beantwoordden. Verder was er slechts geringe tegenstand van de zijde der Italianen. Reeds zijn er ongeveer honderd gevangenen gemaakt, terwijl er telkens meer bijkomen. Gemeld wordt, dat de Britse verliezen onbelangrijk zijn (Londen, A.P. 17.3).

BERBERA GEVALLEN.

Een communiqué te Cairo meldt, dat de Engelsen de stad Berbera in Brits Somaliland heroverd hebben (Cairo, A.P. 17.3).

DE BRITTEN IN AFRIKA.

Door de landing van de Britse troepen te Berbera werd al het gebied ten Westen van de lijn Berbera — Mogadisco afgesloten van het overig Italaans gebied in Afrika. Dit door de Engelsen omvatte gebied is geheel Italiaans Somaliland en het grootste gedeelte van Brits Somaliland. De Italianen hebben de meeste hunner troepen bijtijds weten terug te trekken. Bij de laatste aanvallen te Keren werden minstens 800 Italianen gevangen genomen (Londen, A.P. 18.3).

YOSUKE MATSUOKA EN DE RUSSEN.

Uit Tokio wordt gemeld, dat de Japanse minister van Buitenlandse Zaken Yosuke Matsuoka op weg naar Berlijn en Rome twee dagen te Moskou zal verblijven voor het houden van besprekingen, waarvan men gelooft, dat die de Japanse rol in het plan der asmogendheden voor het scheppen van een „nieuwe orde" zal beïnvloeden. Bij het bespreken van deze bekendmaking sprak men van welingelichte zijde de mening uit, dat Japan een garantie van Rusland zal trachten te verkrijgen, teneinde zijn belangen ten opzichte van de Siberische grens veilig te stellen, alvorens enige werkelijke actie te beginnen in verband met de vriendschap met Duitsland en Italië. Tevens werd te verstaan gegeven, dat Matsuoka op de terugreis Moskou wederom zal aandoen. Waarnemers beweren, dat zijn besprekingen in het Westen voorwaardelijk zullen geschieden, met het oog op het gebeurde in Moskou gedurende zijn verblijf aldaar. Van neutrale zijde is men van mening, dat de verbetering der verhouding met Rusland niet mnder belangrijk is, uit Japans oogpunt, dan een oplossing van het conflict met China, dat zoveel vergt van Japans energie en middelen. Japanse nieuwsbladen speculeerden, dat Duitsland gevraagd zou kunnen worden om te bemiddelen in de oorlog met China en sommige kringen drukten het geloof uit, dat Matsuoka tevens de hulp van Duitsland zou kunnen inroepen, teneinde het Russisch probleem van de baan te schuiven. Volgens deze kringen verwacht men, dat Matsuoka dan zo een standpunt zal innemen, waarbij Japan samen zou willen werken in de verenigde strijd tegen Engeland, mits de Chinese en Russische quaesties van de baan zijn, aangezien Japan anders niet in staat is om te handelen (Tokio, A.P. 18.3).

ROME BEDREIGD.

Uit betrouwbare bron komt het bericht, dat de Engelse regering Duitsland en Italië gewaarschuwd heeft voor het bombarderen van Athene. Bij het eventueel bombarderen van Athene zal revanche genomen worden door het bombarderen van Rome (Rome, A.P. 17.3).

TIRANA EN VALONA GEBOMBARDEERD.

Het communiqué van de Royal Airforce deelt mede, dat een formatie van bommenwerpers van de Raf in de vroege morgenuren van gisteren een succesvolle aanval deed op het vliegveld van Tirana. Hoewel men werd opgevangen door een groot aantal Italiaanse gevechtsvliegtuigen, zetten de Britse vliegtuigen de aanval door en bombardeerde men de hangar in brand, terwijl een aantal op de grond staande vliegtuigen werd vernietigd. Terzelfder tijd viel een andere formatie bommenwerpers het vliegveld van Valona aan. Nadat men de bommen had laten vallen, dook men niettegenstaande fel afweervuur naar beneden om de verspreid staande vliegtuigen met machinegeweervuur te bestoken.

Bij het terugkeren van deze vlucht ontmoette een Raf-bommenwerper een groot vijandelijk zeevliegtuig, dat door de bommenwerper nabij Corfu werd neergeschoten. Van al deze operaties keerde één vliegtuig niet terug (Athene, A.P. 17.3).

VELE AMPUTATIES IN ALBANIË.

Onder de talrijke Italiaanse gevangenen en gewonden zijn er velen, wier ledematen geamputeerd moesten worden tengevolge van de felle koude. De bevroren ledematen moesten worden afgezet. Meer dan 200 geamputeerden zullen binnenkort volgens het internationale recht naar Italië worden teruggezonden (Athene, A.P. 17.3).

GENERAAL LORENZINI GESNEUVELD.

Een Italiaans communique meldt, dat Generaal Lorenzini, bij het aanvoeren der Italiaanse bataljons in de strijd aan het Kerenfront gedood werd. (Rme. A.P. 18.3).

MUSSOLINI'S LENTE-OFFENSIEF LOOPT OP NIETS UIT.

Volgens berichten zijn de gevechten aan het Albaanse front geredduceerd tot het wisselen van artillerievuur, terwijl de beste Italiaanse divisies zijn gedund en vermoeid na de mislukking om door het Griekse centrale front heen te breken. Volgens een schatting worden de Italiaanse verliezen geraamd op 25 tot 30.000 met een totaal aantal der Italiaanse verliezen van ongeveer 50.000.

Er wordt gemeld, dat de Italianen zulke ontzaggelijke verliezen leden, en het elfde leger zo gedesorganiseerd is, dat het offensief volkomen tot stilstand is gekomen. Vernomen werd, dat Mussolini op 3 Maart in Albanië kwam en in overleg trad met de zeven leden van de fascistische Hoge Raad alvorens hij de aanval gebood, welke op 9 Maart begon. Men zegt, dat de Duce persoonlijk al de operaties heeft gevolgd en met een gepantserde wagen en tanks overal heen ging. Op 14 Maart zou hij echter per vliegtuig naar Rome vertrokken zijn, toen hij zag, dat zijn zending mislukt was. De Grieken zagen uit naar mogelijke aanvallen in andere sectoren. Het vliegtuigwapen speelde een belangrijke rol in het uiteenslaan van Mussolini's lente-offensief. Door het bombarderen van de verbindingen met de voorraad-centra werden de Italiaanse bewegingen geheel lam gelegd. Gerapporteerd wordt, dat in zes dagen tijd 41 Italiaanse vliegtuigen werden neergeschoten (Athene, A.P. 17.3).

HET RAADSEL VON PAPEN.

De Duitse gezant in Turkije Franz Von Papen was de eerste spreker bij de herdenking der doden, zowel Duitsers als Turken, die in Wereldoorlog I gesneuveld zijn. Von Papens rede was een zuivere herinneringsrede en behandelde niets van de huidige critieke situatie. Hij besloot zijn woorden met de bede, dat de Almachtige God de grond, waarop zij nu in vrede en vrendschap leefden, bewaren zou voor jammer en ellende.

Na hem spraken nog twee Turkse generaals (Istanbul, A.P. 17.3).

DE BALKANSITUATIE.

Een militaire expert, die terug kwam van een reis door de Balkan vertelde de volgende biezonderheden: Minstens 16 Duitse divisies liggen langs of in de buurt van de Griekse en Bulgaarse grenzen. In Roemenië bevinden zich bovendien nog 12 Duitse divisies, waarvan er twee bezig zijn het Roemeense leger te onderrichten. Vier divisies staan midden in Roemenië, bewaken de verbindingslijnen en dienen tevens om eventueel naar de meest bedreigde plaatsen gedirigeerd te worden. Steeds meer troepen komen echter nog uit Duitsland; zij trekken door het oude Oostenrijk, door Hongarije en Roemenië naar Griekenland. Men vermoedt dat de Nazies de Engelsen in de Balkan ontmoeten willen voor een grote veldslag. De Duitsers hopen dan de Britten zo te verslaan, dat zij van het vasteland verdreven worden.

Ook de Engelsen hebben hun strijdkrachten belangrijk versterkt en het is onbegrijpelijk, dat de Nazies niet ingegrepen hebben voordat de Engelsen konden landen. De Britten hadden daarop gerekend. De Grieken en de Engelsen doen alles om de Joegoslaven en Turken aan hun kant te krijgen om tezamen de Nazies te bevechten. Het resultaat schijnt in ieder geval te zijn, dat de Joegoslaven tot nu toe aan de zware pressie der Duitsers weerstaan hebben om troepen, oorlogsmateriaal en dergelijke door hun land te laten trekken.

Inlichtingen over de landing der Engelse troepen te Thessaloniki en elders in Griekenland zijn bijna niet te krijgen. Ook de troepensterkte en verplaatsingen der Nazies worden zoveel mogelijk geheim ghouden. In Bulgarije is het particuliere organisaties verboden met het leger direct contact te hebben. Alles moet over de Bulgaarse regering. Er is een nieuw plan voor de voeding der Duitse troepen opgemaakt door middel van het Bulgaarse ministerie van de voedselvoorzieningé In Roemenië en Bulgarije zijn nieuwe bepalingen getroffen voor het reizen van niet-militairen. Visa voor Bulgarije en Roemenië kunnen niet meer door de consulaten worden afgegeven, doch moeten rechtstreeks door ministeries van Buitenlandse Zaken dezer landen worden afgegeven (Beograd, A.P. 17.3).

DE HONGAREN ZIJN VERSTOORD.

Een Hongaars nieuwsagentschap beweerde, in hetgeen omschreven wordt als een officiëel commentaar op het bevriezen door de Verenigde Staten der Hongaarse credieten, dat Hongarije maatregelen zal nemen om zijn belangen te verdedigen. Met referte naar de verklaringen der Amerikaanse nieuwsbladen, dat Washington alzo handelde, omdat het land onder Duitse overheersing is, deelde het nieuwsagentschap mede, dat dit een ieder met een gezond oordeel, die in Hongarije woont, heeft verbaasd, aangezien Duitsland nooit getracht heeft Hongarije's onafhankelijkheid te schenden.

Iemand in de Verenigde Staten noemde dit „vriendschap, welke gebaseerd is op geographische gemeenschap en politieke en economische samenwerking."

De gevolgen van een Duitse overheersing zouden dan, althans volgens Amerikaanse opvattingen, zo deelt het agentschap mede, zijn, dat Hongarije zich slechts zou kunnen ontwikkelen in die richting, welke onvereniglbaar is met de politieke neiging der Verenigde Staten (Budapest, A.P. 17.3).

HANDELSVERDAG TUSSEN ITALIË EN JOEGOSLAVIË.

De „Giornale d'Italia" gaf te kennen, dat de nieuwe handelsovereenkomst tussen Italië en Joegoslavië tot resultaat zou hebben, dat beter in de benodigde voorraden voor Albanië zou kunnen worden voorzien.

Het blad zeide, dat de overeenkomst de directe handel tussen Joegoslavië en Albanië zou doen toenemen en nam er biezonder rekening van, dat er in Albanië gevochten wordt. Verder maakte het blad bekend, dat de handel tussen Joegoslavië en Italië ook belangrijk zou toenemen door betere betalingscondities (Rome, A.P. 17.3).

Het nieuws van vandaag.

De Hemel moge er de wereld voor bewaren, dat de bedreiging, die wij, d.w.z. de Engelsen en ons ook zijn Geallieërden, hebben moeten uiten, tot werkelijkheid worde. Als de Nazies een bom op Athene gooien, waar Paulus het Evangelie verkondigde, dan zal ook Rome, waar Petrus zijn ambt uitoefende, dat lot moeten ondergaan (blz. 1). Wel heel toevallig is het heden Statiedag van „Santa Pudenziana", dat is de kerk, die gebouwd werd op de plek waar Petrus logeerde. Het eeuwenoude gebouw ligt op de bodem van een diepe kuil aan de voet van de Esquilijn. En deze kerk is niet het enige cultuurmonument der wereld. Elke vierkante meter in Rome is van betekenis voor de ganse aarde.

In Afrika gaat het goed. De Britten veroveren Brits Somaliland (indertijd geëvacueerd) langzaam maar zeker terug. En passant veroveren ze er Italiaans Somaliland nog bij. Over Berbera waait de Britse vlag al (blz. 1).

Matsuoka zit in de trein, die door de Siberische vlakten trekt. Josef Stalin kreeg bereids bericht, dat deze Japanse minister een paar dagen zal blijven logeren. En, voegde hij erbij, op de terugweg weer......

Van den Imitatie-Caesar Mussolini geldt: hij kwam, zag en werd overwonnen. Mussolini is hals over kop uit Albanië teruggekeerd, even hals over kop als zijn mannen in Afrika op alle fronten retireren. En bommen vallen op Tirana en Valona.

Toch heeft Italië het klaar gespeeld met Joegoslavië een handelsverdrag aan te gaan (blz. 1).

Gisteren zouden volgens een telegram uit Turkije, daar Britse troepen zijn binnengetrokken. Voorzichtigheidshalve gaven wij dan ook alleen het bericht uit Londen, dat meldde, dat er „officiëel niets bekend was." Men verneemt thans niets. Alleen zegt een telegram uit Turkije, dat Von Papen in een rede de in de eerste wereldoorlog gevallen Turkse en Duitse soldaten herdacht heeft, liefst met een bede tot den Almachtigen God (blz. 1).

Engelse bladen zeggen, dat de Verenigde Staten eigenlijk in oorlog zijn. Zo sprak ook Senator Pepper in Toronto, toen hij zei, dat U.S.A. vecht tegen het „beest" (blz. 3).

Minister Gerbrandy heeft gewaarschuwd tegen het Duitse gevaar, dat telkens weer uitbreekt (blz. 3) en Seyss Inquart hield enkele dagen geleden een rede om te zeggen, dat „de politieke verantwoordelijkheid in Nederland in handen zal worden gelegd van diegenen, die toonden de weg der Germanenstammen in het nieuwe Europa te willen gaan." Dus geen Nederlander heeft hier een kans, want 1200 jaar geleden is Nederland gekerstend.

Minister van Kleffens schrijft:

Waarom Nederland zich moest overgeven

KLACHTEN OVER TE WEINIG HULP ZIJN ONGEGROND: ONZE BONDGENOTEN HADDEN NIET MEER HULP.

Enkele weken geleden kon „Dagblad Amigoe di Curaçao" aankondigen, dat Van Kleffens' boek „Juggernaut over Holland" op ons eiland was gearriveerd. In Oost Indië was het allang te krijg. In Engeland ook. In Amerika eveneens. Eindelijk en te langen leste arriveerde een boot, die hier een Amerikaanse editie bracht onder zoëven genoemde titel. De in Engeland uitgegeven parallel-editie heet „The Rape of the Netherlands".

In ons vorig artikel gaven wij reeds de nodige biezonderheden, weshalve wij thans willen volstaan met een hoofdstuk eruit te vertalen. Slechts herhalen wij nog eens — op verzoek — de uitleg van de vreemd aandoende naam van het boek. Juggernaut is één van de 1000 namen van Visjnoe. Aan Visjnoe werd als Juggernaut in Voor Indië goddelijke eer bewezen. Juggernaut had een kar (zelf ook wel Juggernaut genoemd), waarop zijn beeld werd rondgereden. De mensen lieten zich uit godsvrucht door deze kar overrijden. Overdrachtelijk werd later wel — kennelijk in het Amerikaans — Juggernaut gebruikt om iets aan te duiden, waaraan men zich meedogenloos opoffert of wordt opgeofferd. Voor den bruten Nazie dus een prachtige, maar misschien niet allen direct te begrijpen, benaming.

Wij nemen thans uit Van Kleffens boek een passage over betreffende de overgave van de Vesting Holland, over het feit, dat klachten over te weinig hulp ongegrond zijn en over Generaal Winkelman.

„De ontwikkeling van het gevecht was te Londen reeds voorzien, waar de vorige avond de Koningin was aangekomen. Ik had een lang gesprek met Hare Majesteit in Haar vertrekken in Buckingham Palace, die door den Koning voor Haar gebruik waren gereserveerd.

Het was een uur van diepe verslagenheid. Onze troepen hadden zich dapper verdedigd tegen een overweldigende overmacht. Hun geweten was zuiver: immers hadden zij niet alleen tegen een vijand moeten vechten, die, alle finesses en verfijningen van het oorlogvoeren wist aan te wenden, en een graad van techniek had bereikt zoals deze ter wereld nog nooit eerder was getoond, doch onze soldaten hadden ook moeten strijden tegen iedere vorm van verraad en vuil bedrog, zowel van buiten als achter de linies woedend.

Het lot van Rotterdam.

Intussen was Rotterdam voor een groot deel van de aarde verdwenen, terwijl het prachtige oude Utrecht met een dergelijk lot werd bedreigd. Maar zelfs toen stond het vast, dat verder verzet niet zou worden opgegeven.

De Koningin had de situatie in ons land aan den Koning verklaard, er werd overeengekomen, dat ik de Britse militaire autoriteiten zou waarschuwen, terwijl Hare Majesteit een telegram aan den President van de Franse republiek zond.

De positie was thans als volgt: of de geallieërden moesten zonder uitstel voldoende hulp zenden — in dat geval zouden wij verder strijden. Maar, indien zou blijken, dat deze hulp niet verleend kon worden, dan zou de beslissing over worden gelaten aan de militaire bevelhebbers, en zij zouden, zo goed zij konden, het voordeel van verder strijden af moeten wegen tegen het lijden, dat zij de burgerbevolking zouden berokkenen.

De geallieërde hulp.

Het was reeds na middernacht toen ik het Britse hoofdkwartier bereikte. Men toonde begrip voor onze houding, en meende, dat deze zeer fair was. Maar men kon geen hulp van enig belang verlenen.

Ik weet, dat er in Nederland geklaagd werd over het feit, dat wij zo weinig hulp van de geallieërden ontvingen. Het kan zijn, dat wij meer hulp hadden verwacht, maar, ik voor mij, heb de absolute overtuiging, dat onze bondgenoten, zowel de Britten als de Fransen, gedaan hebben, wat zij konden. Het is ons beider ongeluk geworden, dat zij geen reserves achter de hand hadden. Twee maal had ik een gedachtenwisseling over het verlenen van hulp met den Premier Winston Churchill. Hij was volkomen openhartig en nam direct maatregelen om hulp te verlenen, maar ook hij kon niet genoeg doen.

In zover waren deze gesprekken mij tot troost, dat ik er uit leerde, dat wij niet meer hulp van de geallieërden hadden kunnen krijgen dan werd gegeven, zelfs indien wij te voren overleg met de Franse en Britse staven hadden gevoerd. Er was niet meer hulp.

Dit is het beste antwoord aan de oppervlakkige critici, die altijd klaar staan met de opmerking: „wanneer jullie je politiek van neutraliteit maar hadden opgegeven voor het te laat was!"

Toen, slechts een paar weken later, de Franse generale staf het besluit moest nemen of zij Parijs zouden verdedigen, ja dan neen, kwam ook deze tot de conclusie, dat de opoffering van die stad geen strategisch resultaat van belang zou opleveren. De Nederlandse opperbevelhebber dacht er evenzo over, toen de vijand er in geslaagd was breuken in onze defensielinies te maken.

Nutteloos verder te gaan.

Indien wij tot den laatsten man hadden gevochten, hadden wij vermoedelijk aanzienlijke verliezen aan den vijand toegebracht, maar gezien de enorme superioriteit van den vijand, zowel in manschappen als in bewapening hadden wij niet veel bij kunnen dragen aan de geallieërde zaak, hoogstens hadden wij de vijandelijkheden kunnen rekken.

Bovendien bestond er geen twijfel aan, dat in dit laatste geval, vooral daar wij te doen hadden met een vijand als Duitsland, met verfoeilijke methoden werkende, ons bloeiende land met zijn vele prachtige oude steden en aanzienlijke kunstschatten, historische monumenten en liefelijk landschap, methodisch zou zijn verwoest, en dat een groot deel van de bevolking zou zijn uitgeroeid, zoals dit in Rotterdam gebeurde.

In deze omstandigheden besloot generaal Winkelman, in wiens hand thans het besluit lag, om order te geven het vuren te staken.

De ministerraad was de vorige dag vertrokken, en was de Koningin naar Engeland gevolgd. Het was een droevig ogenblik voor den dapperen strijder die zo loffelijk de campagne had geleid. Indien er geen millioenen burgers aan zouden zijn opgeofferd, die hem welhaast tot wapenstlistand dwongen, zou hij er ongetwijfeld de voorkeur aan hebben gegeven om tot den laatsten man te vechten.

Winkelmans moed.

In enkele kringen heeft men, volkomen ongegrond en ongemotiveerd, de mening uitgesproken, dat de opperbevelhebber „over zijn zenuwen" was geweest.

Het is werkelijk moeilijk om een nog groter onrechtvaardigheid te bedenken voor een man, wiens hardnekkigheid, vastberadenheid, moed en strijdvaardigheid de zwaarste beproevingen hebben doorstaan. Ik kan slechts het grootste respect uitdrukken voor een generaal, die er de voorkeur aan gaf om onoordeelkundige critiek en een ongefundeerd en een onwellevend oordeel te verdragen, liever dan zijn landgenoten, voor geen enkel tastbaar resultaat, aan de

slachting door den vijand over te leveren.

De Nederlandse regering heeft zich niet overgegeven. Hoewel het Europese deel van het Koninkrijk thans door de Duitsers is bezet, zijn de Overzeese Gewesten vrij. Het Koninkrijk der Nederlanden, constitutioneel een eenheid, heeft nog steeds wat iedere staat moet hebben, om een staat genoemd te mogen worden: het heeft grondgebied, het heeft een bevolking en het heeft een wettige regering, terwijl de Koningin en de Dynastie gelukkig in veiligheid zijn gebracht.

De regering zet thans de oorlog voort met alle middelen, die zij tot haar beschikking heeft. Die middelen bestaan onder meer uit een vloot, die thans met de geallieerde zeestrijdkrachten samenwerkt. De Duitse macht over het Europese deel van het Koninkrijk is op macht gebaseerd, en zij heeft noch recht noch rechtvaardiging een eigen regering te vormen, wat een overgave van de wettige regering ten gevolge zou hebben gehad.

Prins Bernhard.

Het leger in de stelling Holland had zich moeten overgeven, maar voor zover ons leger in de provincie Zeeland stond, werd de strijd voortgezet. In deze provincie, hoofdzakelijk bestaande uit kleine eilanden, ging de strijd nog enkele dagen door.

De Franse troepen en de Britse vloot waren thans in staat om assistentie te verlenen, wat zij dan ook tot het uiterste hebben gedaan. Het prachtige oude stadhuis van Middelburg, een juweeltje van zestiende eeuwse bouwkunst, zowel als de oude Abdij, waar zoveel buitenlandse bezoekers van hebben genoten, liggen in puin.

Wij zouden nog veel kunnen vertellen over de heldenmoed, die onze troepen in het Zuiden toonden. Zij werden zeer gesterkt door de aanwezigheid van Prins Bernhard, die uit Engeland terugkeerde om bij zijn leger te kunnen zijn.

De troepen hielden moedig stand — tot het laatste ogenblik. Maar reeds lang voor de maand Mei ten einde was, was de strijd in Zeeland afgelopen, en daardoor was het gehele grondgebied van het land in Europa thans in Duitse handen.

In vijf dagen geruïneerd.

En thans valt dus het gordijn. Het land, waar zich dit alles afspeelde, werd binnen vijf dagen teruggebracht van een bloeiende staat tot een halve ruïne. Erger: in een land, waar de volksgezondheid een zeer grote hoogte had bereikt, en waar het sterftecijfer het laagst in Europa was, zijn thans de ziekenhuizen vol gewonden, terwijl talloze families haar doden betreuren.

Het Nederlandse leger verloor duizenden soldaten. Sommige regimenten leden verschrikkelijke verliezen: in dit opzicht moeten vooral de dappere Grenadiers worden vermeld, die nadat zij binnen een dag twee vliegvelden hadden bestormd, tachtig procent van hun mannen hadden verloren."

CURACAO.

WEEST VOORZICHTIG!

De Gouvernementspersdienst deelt mede:

Het gebeurt herhaaldelijk, dat brieven uit Nederland, waarin de schrijver zich op onaangename wijze uitlaat jegens de Duitse bezetting, Curaçao bereiken. Men verwondert zich er dan over, dat zulke brieven den Duitsen Censor ongehinderd zijn gepasseerd. Bij enig nadenken echter is dit feit zo verwonderlijk niet. Men moet voorzichtig zijn ten aanzien van zulke brieven! Er vooral niet op antwoorden en er niet aan referen. Dit zou de Nederlandse briefschrijvers immers wel eens duur te staan kunnen komen. Weest voorzichtig!

DE JOODSE HOGEPRIESTERS.

Vanavond om 20 uur zal Pater van der Meer op de hem eigen plastische wijze een conferentie geven over de Joodse hogepriesters, die betrokken waren bij de veroordeling van Jesus Christus. Waar er de vorige maal zoveel volk was, is het misschien goed vooral tijdig te gaan. Plaats: R.K. Kerk op Groot Kwartier. Grote gelegenheid voor gratis auto-parkeren. Er is geen entree-prijs, en geen collecte.

FILMS.

Aanstaande Woensdag en Donderdag om 21.15 uur draait in **Roxy** de film CRISIS, een documentaire film betreffende de gebeurtenissen in Tsjechoslowakije van Mei 1938 af tot na de conferentie te München.

Berichten de Journaalfilms van grote filmmaatschappijen slechts oppervlakkig en onsamenhangend de wereldgebeurtenissen, zo bevat deze film een volledige reportage, waarbij de gehele situatie van het land grondig behandeld wordt en door den cameraman juist die gebeurtenissen zijn vastgelegd, die een indruk geven van de methodes, welke de Nazies gewoonlijk gebruiken om hun doel te bereiken.

Herbert Kline, een jonge Amerikaanse film-producer en Alexander Hacken-Schmidt, een uitmuntende Tsjechische cameraman, zijn er dan ook in geslaagd een beeld te geven, van hetgeen in Tsjechoslowakije voorviel, vóór en na de Duitse overheersing, zoals o.a. samenkomsten in het Sudetenland van fanatieke nazie-aanhangers, uitingen der anti-nazies, de mobilisatie van het leger, waardoor Hitler even tot weifelen werd gebracht, de nazie-propaganda en de wijze, waarop de Joden werden geterroriseerd. Kortom, de atmosfeer van een land onder druk van geweld wordt door deze film in alle biezonderheden overduidelijk in beeld gebracht.

Het contrast tussen het dagelijks leven, hard, doch aangenaam en de bloedige toekomst, welke het Tsjechische volk voor ogen had, is op zulk een wijze naar voren gebracht, dat men er werkelijk door aangegrepen wordt.

De film wordt voorafgegaan door een March of Time, met de voornaamste gebeurtenissen van 1940, zodat zij, die hun hart nog eens willen ophalen met de historische gebeurtenissen der laatste jaren, hiertoe volop de gelegenheid zullen hebben.

Naar de Directie van Theater Roxy ons mededeelt, zal binnenkort nog een scortgelijke film worden vertoond, getiteld: „Lights out in Europe", een productie van het Amerikaanse tijdschrift „Look" en American Pictures Inc., geregisseerd door Herbert Kline.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Wo.:** 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.15 Nederlands Nieuws.
19.30 Populaire Centraal- & Zuid-amerikaanse muziek. Programma aangeboden door de firma Th. A. Henriquez.
20.30 Nieuwsbulletin.
20.35 Programma van de „Piscaderabaaiclub Orchestra". Leider: Richard Gaddum.
21.30 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende Botica's de Zondag- en nachtdienst.
Otrabanda: Botica del Pueblo.
Punda: Botica Juliana.

GOEDE KLANT.

Maandagmorgen werd door de politie een 26-jarigen man aangehouden, een goede klant van de recherche, die bij zijn binnenkomst de vraag stelde, over welke diefstal men hem wilde hebben. Hij werd in voorlopige bewaring gesteld.

RAADSELACHTIG.

Maandagmiddag werd door de recherche het lijk van een onbekenden man opgevist, dat drijvende in het Waaigat werd gevonden. Aangezien de staat van ontbinding reeds begon in te treden, werd tot onmiddellijke ter-aarde-bestelling overgegaan.

Bij de recherche is geen verzoek tot opsporing van een man binnengekomen, zodat verzocht wordt om opgave van eventuele vermissing.

Het signalement van den gevondene luidt als volgt:

Oud ongeveer 30 jaar; donkerbruine huidskleur; smal van postuur; lengte ongeveer 1.68 m., zwart kroeshaar; gekleed met crème-kleurig overhemd; witte broek; wit-bruin gekleurde schoenen en bruin leren riem.

Op het lijk werd slechts een groene zakdoek gevonden.

Aanmelding ter eventuele herkenning door middel van een foto ten Recherche-burele, Wilhelminaplein.

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Geb. lever, purée en sperciebonen.
Morgen: Stokvis.

Agenda:

Dinsdag 18 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag 19 Maart 19.30 uur Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag 21 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „A" klasse.
Maandag 24 Maart 19.30 uur Competitie biljarten „C" klasse.

„Wij bouwen verder".

Heeft u de bekende brochure van Dr. J. Eykman: „Wij bouwen verder" reeds gelezen? Deze is thans in de Club verkrijgbaar @ *f* 0.25 per exemplaar.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 18 Maart 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. de Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

In verband met het periodiek aftreden van de leden van de hockey-commissie, de heren Kuipers en De Ridder, worden opgaven van candidaten ingewacht bij den hockey-commissaris, den heer D. G. de Boer vóór 22 Maart as.

De aftredende commissie-leden stellen zich beiden herkiesbaar.

Donderdag 20 Maart as. onderlinge mixed wedstrijden tussen de volgende elftallen. **Aanvang 16.45 uur.**

ROOD:

v. Manen
Mevr.-Deelen v. Doorninck
Van Doeland De Ridder
Mej. v.d. Steen
Mevr. Mutsaers v. Schouwenburg
Mej. Klooster v. Beveren Broek
O
De Mol Brepols Mej. Nolte Hartgers
Mevr. v. Schouwenburg
Kogeler Kwestro
Hevr. Hulsebosch
Mevr. De Vries v.d. Vijver
Soederhuizen
WIT

Reserves: Rood: Mej. Den Boef, Mevr. Kemper, Deelen, Van Zanten. Wit: Mej. Struving, Mej. Resoort, Breedveld, Lambij.

Scheidsrechter: J. de Boer en Kuipers.

Afschrijvingen slechts bij uiterste noodzaak vóór Woensdagavond aan Hr. De Ridder (tel. 616 en 856). Ieder wordt verzocht op tijd en in de voorgeschreven kleuren aanwezig te zijn.

TE KOOP AANGEBODEN:

1 tekenbord (70 × 100) verstelbaar met schuifhaak en rechtgeleiding compleet *f* 25.—.

Te bevragen
A. H. Willemse
Irenelaan 23 R.C.

NEDERLAND

Gouverneme tspersdienst verstrekt, itsluitende verantwoordelijkheid van n, waaraan het is ontleend.

yss Inquart hield een rede.

s Inquart heeft Vrijdag jl. in ncertgebouw te Amsterdam een ehouden, waarin bedreigingen lden met vleierijen, groot- met angst, vrijheidsbeloften aankondiging van Nederlands bij het groot Duitse Rijk. De aakte indruk van grote zwakte enal van verwarring. Duide- naar voren de bedoeling der s om de Politiemacht in Ne- toe te vertrouwen aan N.S.B.- andere verraders, alsmede de verder uit het openbare leven ringen. Seyss Inquarts ideaal e zijn de vorming van een Ne- s wingewest, alsmede evolutie lieke mening in zodanige zin, erland zich zelf tot een Duitse at maakt. Seyss Inquart maakt ter dienaangaande weinig illu- pmerkingen over zijn mogelijk or zijn post" waren tekenend, assages over een eventuele nding in Nederland. Waar e vroegere Duitse grootspraak ivasie van Engeland? Blijkbaar Seyss Inquart Hitlers mening n „zekere overwinning in 1941" nminste hij repte niet daarvan. de grootste meerderheid der anders was het dus ongetwijfeld vekkende redevoering. Over de onlusten verklaarde hij, dat itse bezetters besloten hebben geregeldheden met de scherpste n te wreken.

hoop, dat het Nederlandse volk oe onverbiddelijk de bezettende haar taak zal weten te hand- Wij zullen in de toekomst zo nog harder zijn. De raddraaiers eds veroordeeld tot harde straf- hter ook diegenen, die, volgens d van dit land medeverantwoor- zijn voor de vorming der open- mening, moeten door drastische gelen er aan worden herinnerd, door de bezettende macht ge- rde onder alle omstandigheden te worden gehandhaafd", vol- eyss Inquart bestaat in Neder- thans een „ongelooflijke" poli- rijheid.

itsland wil aan de Nederlandse ing geenszins enigerlei politieke iging opdringen."

wezenlijke waarde dezer uit- wordt afdoende geïllustreerd de bijna onmiddellijk volgende ring:

nter moet de liberaal-democra- terreurgeest, welke in Neder- jegens het Nationaal Socialisme d, onverbiddelijk worden gebro- Wanneer thans alleen N.S.B.'ers form over straat mogen marche- an vloeit dit alleen uit de om- gheden voort, omdat deze willen Duitsland samengaan. Anderen n daarvan tot dus verre niet het geleverd. De politieke verant- elijkheid in Nederland zal dus nden worden gelegd van diege- die toonden de weg der Germa- ammen in het „nieuwe Europa" len gaan. Kameraadschap is wat met deze mensen bindt en deze door de vorige regering alsmede de kerken gesmeed."

ss Inquart erkende „vele Neder- s nemen een afwachtende hou- aan." „Het parool is: mèt ons of ons. Wij hebben op deze bo- een geschiedkundige taak te ver- n en zullen van deze bodem niet n alvorens die taak is vervuld: liever zouden wij ons in stukken laten rijten. Het was Adolf Hitler, de führer aller Germanen in de nieuwe ordening van het avondland, die ons deze taak heeft opgedragen. Wij staan aangetreden. Al zouden **wij** vallen, **hij** zal overwinnen."

Nederland moet betalen.

Sedert de invasie was een der onbeschaamde eisen der geïmporteerde Duitsers gelijke behandeling als Nederlanders bij het onderwijs. Dit was systematisch afgewezen. Het onder een N.S.B.-hoofd onlangs gecreëerde departement van opvoeding, wetenschap en cultuurbescherming, heeft thans echter een decreet gepubliceerd, dat de gemeenten opdraagt voor den Duitser, schoolgebouwen beschikbaar te stellen, volledig ingericht, de kosten zijn voor de openbare kas.

Min. Gerbrandy: „er is een telkens uitbrekend Duits gevaar."

Minister-President Gerbrandy, geïnterviewd door „Vrij Nederland", zeide, dat hij, toen hij de portefeuille van Justitie accepteerde, geloofde aan een reeds naderende oorlog. Hij drukte als zijn mening uit, dat wij midden in een grote strijd tegen het vreselijkste gevaar voor de hoogste waarden, welke het Christendom aan de wereld heeft gebracht, zijn gewikkeld. Dit gevaar is nu groter dan tijdens Lodewijk XIV, daar Duitsland niet alleen de staatkundige gewetensvrijheid bedreigt, maar een dodelijk gevaar is voor de waarachtig menselijke samenleving. Hitler is gelijk een monsterlijk grote meteorsteen, alles verwoestend en verbrandend, dorheid en doodsheid scheppend, waar hij neerkomt. Daartegen hebben we te vechten. Een vergelijk is onmogelijk: Hitler eronder weg of wij eronder. En wij zullen niet eronder komen.

Prof. Gerbrandy zette uiteen, dat het niet alleen Hitler is: er is een telkens uitbrekend Duits gevaar, dat steeds zal voortbestaan als wij het nu niet voorgoed bezweren.

„Wij hebben niet het recht genoegen ermede te nemen, dat wij het voor onze leeftijd hebben uitgestreden door een „bevredigende" vrede. Deze strijd moet worden uitgestreden voor onze kinderen en kindskinderen, voor de komende geslachten."

Gerbrandy gaf toe, dat hij bezorgder is hierover dan over de komende overwinning. Hij vreesde, dat er zwakheid en medelijden kan ontstaan ten opzichte van „die arme misleide Duitsers", die zodra zij tekenen geven, dat zij de strijd niet kunnen voortzetten, hun tegenwoordige leiders zullen verloochenen, gelijk zij in 1918 hebben gedaan. Hij waarschuwde, dat wij onze plicht jegens ons nageslacht zouden verzaken, indien wij zonder afdoende waarborgen gehoor zouden geven aan dergelijke gevoelens.

Het concentratiekamp wacht.

In het voornaamste Nederlandse Rechtskundige Tijdschrift critiseert Prof. Van Bemmelen den Rijkscommissaris, wegens diens afschaffing van het stelsel der voorwaardelijke veroordeling, waardoor in Nederland de misdaad zozeer is afgenomen. Hij ontzegt den bezetter het recht „zonder noodzaak onze landsinstellingen te vernietigen" en doet een beroep op de Rechtbanken om zich te onthouden van toepassing der nieuwe bepaling.

Nederland „Raft" mee!

Een aantal Nederlands-Indische vliegofficieren, wier kranig uiterlijk grote bewondering bij het publiek verwekt, zijn in Engeland gearriveerd. Zij zijn volledig opgeleid, doch zullen thans een korte cursus bij de Raf volgen om zich op de hoogte te stellen van de Raf-methodes en machines, waarna zij zullen gaan deel nemen aan de Raf-activiteit. Een aantal Nederlanders ondergaan eveneens een Raf-opleiding voor dienstneming bij een Fightercommand en ter bemanning van Spitfires, aangeboden door het Nederlands-Indische Spitfire Fonds.

Ere zijn nagedachtenis.

Een Nederlandse zee-officier is Zaterdag gedood bij het bombardement van Londen. Hij is begraven op het Kensalgreen-kerkhof. Velen, o.a. een vertegenwoordiger van den Minister van Defensie, woonden de voorafgaande dienst in de R.K. Kerk van Paddington bij, die onder leiding stond van Aalmoezenier Piet Tak.

Heer en Meester.

De Duitsers in Nederland gaan voort vliegvelden aan te leggen, gebruik makend van land zonder consideratie met eigenaarsrechten. Onlangs eisten zij vier vierkante kilometer in een der Noordelijke provinciën op, waarvoor boeren waardevol land moesten afstaan, waarbij van compensatie niet werd gewaagd. Een prachtige boerenwoning, die aan de geprojecteerde startbanen in de weg stond, werd afgebroken. Voordat de boeren wisten, wat er zou gebeuren, waren arbeiders gearriveerd voor het verharden van het land met zand en steenslag. De eigenaars hadden niets in te brengen. De mensen, wonend in nieuwe huizen aan de rand van het geprojecteerde vliegveld, werden aangezegd deze binnen drie dagen te ontruimen, daar deze huizen nodig waren voor het personeel Hetzelfde geschiedde met de inwonenden van een Rusthuis voor ouden van dagen, die zelf maar een nieuw onderkomen moesten vinden.

Vriendschap van Amerika.

Drexel Biddle, de Amerikaanse gezant bij de Regeringen van Polen, België, Noorwegen en Nederland, arriveerde te Londen en zeide in een persverklaring: „mijn tegenwoordigheid in Engeland als vertegenwoordiger van mijn regering bewijst de Amerikaanse appreciatie voor de dappere wijzen, waarop de regeringen dezer landen hun werkzaamheden op Engelse bodem voortzetten. De Verenigde Staten prijzen zich gelukkig de oude vriendschappelijke betrekkingen met hen voort te kunnen zetten en zo nuttig mogelijk te kunnen zijn in de moeilijke tijden, welke hun volken thans doormaken."

PATER L. TIJBURG O.E.SSA.†

Op 76-jarige leeftijd is te Utrecht overleden pater Laurentius Tijburg, prior van het convent der Augustijnen aldaar en kapelaan van de Utrechtse St. Augustinus-parochie. Pater Laurentius, die geboren was in Landsmeer, is in 1891 tot de orde der Augustijnen toegetreden en ontving in 1896 de priesterwijding. Hij is kapelaan geweest van de St. Augustinus-parochie te Amsterdam, daarna korte tijd leeraar aan het r.k. gymnasium te Eindhoven en sedert 1913 met een korte onderbreking kapelaan van de St. Augustinus-parochie te Utrecht.

Westelijk halfrond.

JAPAN ONTVANGT SCHADEVERGOEDING VAN PERU.

Het informatiebureau van het Peruaanse Kabinet maakte bekend, dat de Peruaanse Regering officiëel aan Tokio medegedeelde, dat men bereid is 100.000 soles te betalen als gedeeltelijke schadevergoeding voor de anti-Japanse relletjes van verleden jaar. Verwacht wordt, dat nog meer schadevergoeding betaald zal worden als de Peruaanse Regering het onderzoek in deze quaestie beëindigd heeft. De Japanse Regering gaf blijk de Peruaanse pogingen, die tot nu toe gedaan zijn, ten zeerste op prijs te stellen en hoopt, dat Peru de betalingen van de rest der schadevergoeding zal bespoedigen, daardoor bijdragende in de verbetering der vriendschappelijke verhouding tussen Japan en Peru (Tokio. A.P. 17.3).

U.S.A.-MISSIE NAAR ZUID-AMERIKA.

Uit verschillende delen der Verenigde Staten werd een commissie gevormd, welke vertrok met de Colombiaanse Clipper voor een reis van 16.000 mijl naar Zuid-Amerika, teneinde de economische relaties met Zuid-Amerika nauwer aan te halen. De groep is onder leiding van George Warner, een Directeur, die tot Voorzitter benoemd is. De eerste stopplaats zal Barranquilla zijn via Kingston, Jamaica. De reis zal Woensdag worden voortgezet naar Medellin, Bogota. Men deelde mede, dat de mannen, die waren aangewezen door de Nationale Onderzoekingsraad, middelen zouden zoeken om de Noordamerikaanse productie-methodes toe te kunnen passen op de ruwe materialen van Latijns-Amerika. De Raad is een door privé-kapitaal gesteund adviserend college (Miami. A.P. 17.3.

SPEECH VAN SENATOR PEPPER

In een speech, die Senator Claude Pepper in een Club hield, zeide hij:

„De eerste taak der democratie is om het beest, dat op ons toespringt, terug te drijven. Als dat gedaan is, zullen wij erover moeten denken, wat gedaan moet worden om een vrede, waarbij men samenwerkt, aan te moedigen, alsmede de vooruitgang in de wereld."

Hij zeide verder, dat de nieuwe opbouw zal kunnen geschieden op de principes van de goede nabuur-politiek, welke hier heersen, waarbij niets anders nodig is dan de wil om eens anders rechten te erkennen, terwijl de eigen rechten worden nageleefd (Toronto. A.P. 17.3).

BELGISCH BLAD IN ARGENTINIË

Alle onderworpen volken geven in andere landen tijdschriften uit. Wij melden reeds de uitbreiding van het in Argentinië verschijnende weekblad „Nederland". Aan het laatste ontvangen nummer ontlenen wij, dat in Buenos Aires thans ook een Belgisch blad **„Belgica"** verschijnt, text in Frans, Vlaams en Spaans. Adres is: Viamonte 903. Buenos Aires.

Heden overleed tot onze diepe droefheid te New York onze innig geliefde echtgenoot, vader en zwager

de Heer Jozef Zacharías Hermans

in den ouderdom van 46 jaren.

Willemstad, 17 Maart 1941.

Wed. A. Hermans—de Marchena
en kinderen.
Gebroeders Capello.
fam. R. F. de Castro.
fam. P. P. M. de Marchena.

Bezoeken van rouwbeklag kunnen niet worden afgewacht.

BEKENDMAKING.

De Directeur van het Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken maakt hierbij bekend dat ter bestrijding van de rattenplaag op Curacao door Z.E. den Gouverneur bij beschikking dd. 8 Maart 1941 No. 7295 is bepaald:

1o. dat voor iederen rat, welke dood ter hierna genoemde plaatsen ingeleverd wordt, een bedrag van f. 0,10 (tien cent) wordt betaald;

2o. dat de inlevering kan geschieden:

in Willemstad: aan de Politiehoofdwacht, en aan de politiewachten Brionplein en Berg Altena;

in het tweede district: aan de politieposten te Rio Canario, Cas Chiquito, Dominguito en Montagne;

in het derde district: aan de politieposten te Kleine Berg, Dokterstuin en Westpunt.

De Directeur.

2—2

FEUILLETON

MOORDENAAR VERMOORD.

Kunt u een slaap-coupé voor me veren?

Zeker, mijnheer. Dat is niet moeim deze tijd van het jaar. De treizijn bijna leeg. Eerste klas of twee-

Eerste.

Très bien, monsieur. Hoe ver u?

Naar Londen.

Bien, Monsieur. Ik zal een biljet u nemen naar Londen en een coupé bespreken in de Stamboelis-wagen.

oirot keek weer op de klok. Het tien minuten voor achten.

Heb ik tijd om te dineren?

Welzeker, mijnheer.

e kleine Belg knikte. Hij ging zijn er afbestellen en liep de hall naar restaurant door.

Toen hij zijn order aan den kellner gaf, werd een hand op zijn schouder gelegd. — Ah, mon vieux, maar dat is een onverwacht genoegen, zei een stem achter hem.

De spreker was een korte, dikke, bejaarde man, zijn haar en brosse geknipt. Hij glimlachte verrukt.

Poirot sprong op.

— Monsieur Bouc.

— Monsieur Poirot.

Monsieur Bouc was een Belg, directeur van de Compagnie Internationale des Wagons-lits, en zijn vriendschap met de vroegere ster van de Belgische politie dateerde van vele jaren terug.

— Je bent ver van huis, mon cher, zei monsieur Bouc.

— Een zaakje in Syrië.

— Vanavond.

— Prachtig! Ik ook. Dat wil zeggen, ik ga naar Lausanne, waar ik zaken heb. Je reist zeker met de Simplon-Orient?

— Ja. Ik heb juist gevraagd, een slaapcoupé voor me te bespreken. Het was mijn bedoeling, hier een paar dagen te blijven, maar ik heb een telegram ontvangen, dat me voor belangrijke zaken naar Engeland terugroept.

— Ah! zuchtte monsieur Bouc. — Les affaires — de zaken! Maar jij staat op de bovenste sport tegenwoordig, mon vieux!

— Een beetje succes heb ik gehad, misschien.

Hercule trachtte bescheiden te kijken, maar faalde glansrijk.

Monsieur Bouc lachte.

— We zien elkaar later nog wel, zei hij.

Hercule Poirot wijdde zich aan de taak, zijn snor uit de soep te houden.

Die moeilijke taak volbracht hebbende, keek hij om zich heen, terwijl hij wachtte op de volgende gang. Er waren maar een stuk of zes mensen in het restaurant, en bij die zes waren er maar twee, die Hercule Poirot interesseerden.

Die twee zaten aan tafel, niet ver van de zijne. De jongste was een innemende jongeman, klaarblijkelijk een Amerikaan. Het was echter zijn metgezel, niet hij, die de aandacht van den kleinen dictective had getrokken.

Het was een man van misschien tussen de zestig en zeventig. Op een afstand had hij het welwillend uiterlijk van een filantroop. Zijn lichtelijk kaal hoofd, zijn gewelfd voorhoofd, de glimlachende mond, die een erg vals gebit liet zien — alles scheen te wijzen op een zeer vriendelijke persoonlijkheid. Alleen de ogen waren daarmee in strijd. Ze waren klein, diepliggend en listig. Niet alleen dat. Toen de man, een opmerking makend tegen zijn jongen metgezel, door het vertrek keek, rustte zijn blik een ogenblik op Poirot en juist die seconde was er een vreemde kwaadaardigheid, een onnatuurlijke spanning in zijn blik.

Toen stond hij op.

— Betaal de rekening, Hector, zei hij.

Zijn stem was ietwat hees. Ze had een zachte, gevaarlijke klank.

Toen Poirot zijn vriend in de hall opzocht, verlieten de twee andere mannen juist het hotel. Hun bagage werd beneden gebracht. De jongste hield er het oog op. Even later deed hij de glazen deur open en zei:

— Kant en klaar, mijnheer Ratchett.

De oudere man bromde toestemmend en ging de deur uit.

— Eh bien, zei Poirot. — Wat denk je van deze twee?

— Het zijn Amerikanen, zei Monsieur Bouc.

— Zeker zijn het Amerikanen. Ik bedoel, wat denk je van hun persoonlijkheid?

— De jongeman leek wel heel sympathiek.

— En de andere?

— Om je de waarheid te zeggen, vriend, mag ik hem niet. Hij maakte een onaangename indruk op me. Wat vind jij?

Hercule Poirot wachtte even voor hij antwoordde.

— Toen hij me passeerde in het restaurant, zei hij ten laatste, — had ik een eigenaardige indruk. Het was of een wild dier, — maar woest, woest begrijp je — me gepasseerd was.

— En toch zag hij er zo eerbiedwaardig uit.

— Précisément! Het lichaam — de kooi — is zo respectabel mogelijk — maar door de tralies kijkt het wilde dier.

— Je hebt fantasie, mon vieux, zei monsieur Bouc.

— Best mogelijk. Maar ik kon de indruk niet van me af zetten, dat er iets slechts heel dicht langs me was gegaan.

— Wel, zei monsieur Bouc vrolijk, — het kan zijn. Er is veel kwaad in de wereld.

Op dit ogenblik ging de deur open en de concierge kwam naar hen toe. Hij keek bezorgd en verontschuldigend.

Wordt vervolgd.

Oorlogsnieuws.

BREMEN EN WILHELMSHAVEN AANGEVALLEN.

Het Ministerie van Informatie maakte bekend, dat Britse bommenwerpers in de afgelopen nacht een tamelijk hevige aanval deden op Bremen en Wilhelmshaven. (Londen. A.P. 18.3).

DE BRAND OP DE BREMEN.

De brand op de Bremen is nog steeds niet geblust. De autoriteiten wilden geene nadere biezonderheden geven. Op de vraag of het schip tot zinken was gebracht, kreeg men ten antwoord, dat het schip in een haven lag en niet tot zinken kon worden gebracht (Berlijn. A.P. 17.3).

DE BRAND VAN DE BREMEN GEBLUST.

Van ingelichte zijde deelde men mede, dat de brand aan boord van het lijnschip Bremen gisteren geblust werd. Het schip heeft grote schade geleden. Het onderzoek naar de oorzaak van de brand is nog niet beëindigd. (Berlijn. A.P. 18.3).

BRITSE SCHEEPSVERLIEZEN.

De Admiraliteit maakte bekend, dat de Britse en geallieërde scheepsverliezen gedurende de week, eindigende 9 Maart terugvielen tot een totaal van 25 schepen met een inhoud van 98.832 ton. Het aantal verliezen der voorgaande week was 28 schepen, tezamen metende 141.314 ton. (Londen. A.P. 18.3).

BERICHTEN UIT CAIRO.

Het luchtvaartcommuniqué deelt mede, dat in de nacht van 15 op 16 Maart een hevige aanval gedaan is op de vliegvelden „Castel Benito" en „Castel Makina" in Tripolitanië. Een voltreffer viel op de amunitie-opslagplaats te Benito; aan de Zuidzijde van het vliegveld ontstonden eveneens branden. Te Makina vielen de bommen tussen de op de grond staande vliegtuigen. Op zijn minst werden vier vliegtuigen totaal vernietigd en verschillende anderen zwaar beschadigd.

Te Keren in Eritrea werden hevige aanvallen gedaan op de vijandelijke stellingen. Een transportcolonne en troepenconcentraties op de wegen en spoorlijnen werden van vliegtuigen uit met machinegeweervuur bestookt.

Malta werd door de vijand aangevallen in dezelfde nacht, maar er werd geen schade van enige betekenis aangericht.

Het vliegveld te Diredawa in Abessinië werd met buitengewoon succes aangevallen, waarbij acht vijandelijke vliegtuigen verloren gingen. Twee der Engelse vliegtuigen keerden niet terug. Van al de andere bovengenoemde succesvolle aanvallen ging slechts een bommenwerper verloren (Cairo. A.P. 17.3).

R.A.F. COMMUNIQUÉ.

Het communiqué van de Raf te Nairobi deelt mede, dat er thans verdere rapporten zijn binnengekomen over de operaties in het Oosten van Abessinië waaraan Zuidafrikaanse gevechtsvliegtuigen deelnamen en dat hier aan de Italianen ernstige verliezen zijn toegebracht. Op 13 Maart schoot een Zuidafrikaanse piloot een S79-vliegtuig neer ten Noord-oosten van Daggabur. De zelfde dag vielen twee CR42-vliegtuigen de Britten aan. Prompt werden beiden neergeschoten. Een Italiaanse piloot ontsnapte met een parachute en werd gevangen genomen; de ander werd gedood. In de morgen van 15 Maart verloor de vijand bij Diredawa een CR42. Twee CR42's werden neergeschoten en drie RP7's en twee S79's op de grond aangevallen en in brand geschoten. Later op de dag vond er een tweede vlucht plaats door de Zuidafrikaanse gevechts-vliegtuigen, waarbij zeven andere vijandelijke vliegtuigen werden beschadigd. Van al deze operaties keerden twee Britse vliegtuigen niet terug. Een der Britse piloten moest een noodlanding maken.

Een ander daalde neer terwijl hij onder vuur genomen werd en pikte zijn kameraad op. Hoewel het vliegtuig slechts één zitplaats had vlogen de vrienden naar huis terug, terwijl de ene piloot op de schoot van den ander moest plaats nemen (Nairobi. A.P. 17.3).

OORLOGSCOMMUNIQUE VAN CAIRO.

Het oorlogscommuniqué van Cairo meldt: „In Libyë is de situatie onveranderd. In Eritrea hebben de Britten en Indiërs enkele belangrijke hoogten veroverd, die de toegang tot Keren volkomen beheersen. In Abessinië heeft de gehele opmars der Imperiale en inheemse troepen in alle sectoren goede voortgang. In Brits Somaliland wappert de Britse vlag weer boven Berbera, dat gisteren heroverd werd nadat onze troepen een succesvolle landing hadden gedaan in samenwerking met eenheden der Koninklijke Marine en Koninklijke Luchtmacht (Cairo. A.P. 17.3).

DUITSE DUIKBOOT OP WEG NAAR V.S.?

Biezonderheden omtrent de bekendmaking der Regering, dat minstens een nazie-duikboot op weg is over de Atlantische Oceaan naar het kustgebied der Verenigde Staten om daar te opereren, bleven geheim.

Men meent, dat er twee mogelijkheden zijn, indien dit bericht blijkt waar te zijn: Ten eerste, dat de duikboot naar het Westen der Atlantische Oceaan gezonden is om op de zeewegen op schepen jacht te maken, welke materialen naar Engeland vervoeren. Ten tweede, dat de duikboot is op een handelsreis, zoals de ongewapende „Deutschland" in de vorige wereldoorlog. De Regeringsagentschappen weigerden enig commentaar op de berichten te leveren, maar Senator Wheeler van Montana, die een van de belangrijkste opponenten der steunverleningswet was, deelde mede, dat het bericht afkomstig is van den Britsen Ambassadeur Lord Halifax, die er van beschuldigd werdt de „tip" te hebben gegeven aan het State Department er het Amerikaanse volk. Van andere zijde meldt men, dat het bericht verkregen is uit een opgevangen boodschap, waaruit blijkt, dat minstens een Duitse duikboot onder weg is, waarvan men gelooft, dat het van een type is, dat in staat is lange afstandsoperaties gedurende geruime tijd uit te voeren (Washington, A.P. 18.3).

ES IST NICHT WAHR.

Van gezaghebbende zijde ontkende men de rapporten, waarin beweerd wordt dat een Duitse lange-afstands onderzeeër op weg is naar de Verenigde Staten. De Duitsers zeiden, dat hoewel men gewoonlijk geen inlichtingen verstrekt aangaande militaire zaken, men deze keer niet aarzelde om bekend te maken, dat dit bericht slechts betreft lompe propaganda, gezien het de bedoeling is der munitiefabrieken om in de Verenigde Staten een oorlogspaniek te scheppen. (Berlijn. A.P. 18.3).

ENGELSE BLADEN OVER ROOSEVELTS SPEECH.

Verschillende Britse nieuwsbladen kwamen tot het besluit, dat de Verenigde Staten thans in oorlog zijn en betuigden allen warme bijval voor Roosevelts speech van Zaterdag. De Daily Mail zeide: „Wij hebben hier de laatste verzekering ontvangen, dat Amerika samen met ons in de oorlog is." De Daily Sketch: „In feite is het een totale oorlogsverklaring aan Hitler, zo volledig in termen, als ware het een officiëel ultimatum om te vechten tot het einde." De Daily Express noemde Roosevelt de grootste staatsman ter wereld van deze tijd en voegde daaraan toe: „Hij is het zeker omdat hij de grootste macht in de wereld controleert." (Londen. A.P. 17.3).

JAPANS OPINIE.

Het nieuwsblad „Times" te Tokio, dat in nauwe relatie staat tot het Ministerie van Buitenlandse Zaken beweerde, dat de grote schijnbare tegenstrijdigheid tussen Roosevelts speech en het werkelijke gevaarlijke punt, dat het Britse Imperium zo zeer hindert en de zaak van deze democratiën zo zeer ingewikkeld maakt is, het noemen van het China van Chiang Kai Shek, dat nooit een democratie geweest is, doch altijd een land van despotisme en tyrannie over velen (Tokio, A.P. 17.3).

TITULESCU GESTORVEN.

De vroegere minister van Buitenlandse Zaken in Roemenië, Titulescu, stierf heden op 23.45 uur te Cannes Cannes. A.P. 17.3).

DE MENING IN ARGENTINIË.

Het blad „La Nacion" zeide, dat de speech van Roosevelt van Zaterdag de stem doet horen tegen de philosofie van geweld en onderwerping (Buenos Aires. A.P. 17.3).

VOEDSEL VOOR FRANKRIJK.

De Franse Vichy-gezant te Washington had een langdurig onderhoud met president Roosevelt over de voedselvoorziening van Frankrijk. Henry Hay zeide na afloop, dat er plannen gemaakt zijn voor het zenden van voedsel naar onbezet Frankrijk. Men wenst een dergelijke hulpverlening te organiseren op de wijze van de Rode Kruis organisatie.

De gezant zeide echter uitdrukkelijk, dat het plannen zijn en nog niets definitief geregeld is (Washington. A.P. 17.3).

FRITZ THIJSSEN TE DACHAU.

De Duitse industriëel, Fritz Thyssen, die Hitler hielp aan de macht te komen en later zich verzette tegen de regeringspolitiek, zit in het concentratiekamp te Dachau gevangen. Tijdens de val van Frankrijk zat hij te Parijs, vanwaar hij naar Cannes vluchtte. Volgens de wapenstilstandsovereenkomst werd hij door de Franse regering aan de Nazies uitgeleverd (Vichy. A.P. 17.3).

NOORSE HAVENS GESLOTEN.

Uit Oslo werdt bericht, dat alle Noorse havens voortaan voor alle bezoekers gesloten zijn, die niet in het bezit zijn van een speciale permissie, afgegeven door de Duitse autoriteiten. De militaire controle op de scheepswerven en dokken in Noorwegen, die werken voor Duitsland, is zeer verscherpt (Stockholm. A.P. 17.3).

BRITS-CHINESE SAMENWERKING.

Het Domei-agentschap deelde mede, dat er aanwijzingen zijn, dat de Engelsen nauwere relaties onderhouden met de Chungking Regering, welke practisch grenzen aan een militaire alliantie, hetgeen blijkt uit rapporten, dat de Loweeen vliegtuigenfabriek van Chungking is overgebracht van de Yunnan provincie naar Burma. Het agentschap deelde mede inlichtingen in Shanghai verkregen te hebben, dat Noordamerikaanse vliegtuigen worden ontladen en bijeengebracht te Rangoon in Burma en daar door de Chinezen worden overgenomen. Het agentschap beweerde, dat de Engelsen de militaire nederzettingen nabij de Burma Yunnan grens versterken en dat Chunking een belangrijke troepenmacht nabij de grens van de Yunnan-provincie heeft bijeengebracht (Shanghai. A.P. 17.3).

TELEFONISCHE VERBINDINGEN HERSTELD.

Een officiëele bekendmaking bericht dat de telefonische verbindingen over geheel Portugal, welke op 15 Februari door een orkaan vernield waren, thans hersteld zijn. (Lissabon. A.P. 18.3).

COMMUNISME IN FRANKRIJK.

George Dimitroff, de secretaris generaal van de Communistische internationale beloofde dat de Franse communistische partij Frankrijk voeren zou tot een zeker succes in de strijd voor de vrijheid en het socialisme. Hij deed deze verklaring in een vlugschrift uitgegeven ter gelegenheid van de 70ste herdenking van de Parijse Commune, die heden gevierd wordt. 100.000 van deze vlugschriften werden bij de Staats politieke persmaatschappij gedrukt. Dimitroff noemde de huidige regeerders van Vichy geestverwanten van Versailles. Hij trok een vergelijking tussen 1870, toen de Parijse revolutie ontstond na de nederlaag van de Frans-Duitse oorlog en de huidige periode. Hij wees er op dat Frankrijk een harde tijd doormaakte en dat de Franse arbeiders onbeschrijfelijk leden. In 1870 gebruikte de gezeten burgerij door middel van de regering alle politieke macht en alle hulpbronnen met inbegrip van de staatsorganisatie en verraad om het Franse volk te onderdrukken. Nu is het Franse volk weer verraden.

De kopstukken hebben het Franse volk in de oorlog gedreven en het beroofd van alle vrijheden (Moskou. A.P. 17.3).

78 KLOOSTERS DOOR DE NAZIES GESLOTEN.

Tot nu toe zijn niet minder dan 78 kloosters in het Duitse Rijk gesloten. Het voorwendsel tot ontruiming was, plaats maken voor vluchtelingen uit Bessarabië en andere gebieden, waardoor de Duitse bewoners zich eensklaps zagen beroofd van huis en haard, nadat het Nazie-regime een overeenkomst had gesloten met de Sovjets.

Vrouwen en kinderen uit de industriegebieden in Duitsland, welke voortdurend zijn blootgesteld aan de bomaanvallen der Engelsen, zijn eveneens weggevoerd naar veiliger oorden in Zuid- en Oost-Duitsland en de kloosters werden onteigend om deze mensen onder te brengen.

Daar de kerkelijke autoriteiten van zelf sprekend bereid zijn om te helpen waar aan oorlogsslachtoffers hulp gebracht moet worden, werden natuurlijk de Nazie-maatregelen genomen, zonder de religieuze ordes te vragen en dikwijls zelfs, terwijl op andere wijze veel beter kon worden voorzien in de bestaande nood.

TE SEVILLA ONTPLOFT EEN KRUITMAGAZIJN.

Volgens schatting werden 84 personen gedood, toen een opslagplaats van kruit te Sevilla dezer dagen tot ontploffing kwam. De uitbarsting werd in heel Sevilla gevoeld, terwijl een wijk van driehonderd arbeidswoningen beschadigd werd. Het aantal gewonden schat men op 480. Vijf gewonden overleden kort na het ongeluk. Een ander aantal van 45 omvat soldaten, bewakers en familieleden van arbeiders.

Een geheel blok nabij het gemeentelijk abattoir werd verwoest, terwijl van de genoemde driehonderd woningen nauwelijks een enkele intact bleef. In verschillende delen van de stad werden ramen stukgeslagen. 2500 personen werden door dit ongeluk dakloos. Een in aanbouw zijnde textielfabriek in de nabijheid van de plaats van ongeluk werd practisch geheel vernield.

De gemeentelijke Regering kwam in een spoedzittingbijeen, waarbij men stemde voor het beschikbaar stellen van credieten om de slachtoffers hulp te kunnen bieden. Er werd beslist de op de handen zijnde tentoonstelling in April af te lassen en het fonds te besteden aan hulpverlening.

VRESELIJKE BRAND IN PERU.

Uit Lima wordt gemeld, dat de vreselijke brand, die aldaar gewoed heeft, twee blokken woningen heeft vernield, waardoor 300 personen dakloos zijn geworden. Het vuur begon in een kruidenierszaak van een Chinees, genaamd Alejandro Wong. Door gebrek aan water en andere middelen om het vuur te bestrijden breidde het zich zeer snel uit, vooral daar de meeste huizen van hout waren. De autoriteiten lieten gebruik maken van dynamiet om het vuur tot stilstand te brengen, daar er pas water verkrijgbaar was toen het vuur reeds geblust was.

CURACAO.

„ST. GENESIUS".

Voor bovengenoemde bond slaagde als typiste (10-vingersysteem): Mejuffrouw Virginie Rammelman Elsevier.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS CURAÇAO.

Vakexamen voor benoembaarheid tot assistent der belastingen, gehouden op Curaçao op 12 en 14 Maart 1941.

Geëxamineerd: 12 candidaten. Afgewezen: 5 candidaten. Geslaagd: 7 candidaten, t.w. de Heren: A. J. A. Prens; H. I. Lopez; O. F. C. Blom; J. M. Lasten; Th. G. de Windt; J. W. Peiliker; P. L. Mackay.

Examen Kweekeling (verklaring, vermeld in art. 15 c der Onderwijsverordening 1935, P.B. no. 43) 15 Maart 1941.

Geslaagd 3 candidaten, t.w. de Dames: Alida Maria Junis, Willemstad; Maria Nicasia, Montagne; Rosalina Phelipa, Willemstad.

JOSEPH ZACHARIAS HERMANS †

Gisteren werd te Curaçao het bericht ontvangen, dat Joseph Zacharias Hermans te New York overleden was, waarheen hij in verband met zijn ernstige ziekte samen met zijn dochter naar toe was gegaan, in de hoop er beterschap te kunnen vinden, hetgeen helaas niet heeft mogen zijn.

Er zullen wellicht velen zijn, die hem betreuren, aangezien hij altijd een man was, die voor een ieder een vriendelijk woord over had. Ook in zijn werkkring zal men hem erg missen, vooral daar hij gedurende lange tijd in de zelfde kring heeft mogen arbeiden en onlangs nog het genoegen heeft mogen smaken zijn 25-jarig jubileum als employé van de Landsradiodienst te vieren.

Hermans was bovenal een goed huisvader, een eenvoudig man en een goed Katholiek. Onze sympathie gaat uit naar zijn weduwe, zijn kinderen, zijn familie en vrienden, wien dit verlies het zwaarst getroffen heeft. Hij ruste in vrede.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Uit Londen meldt men, dat het eerste daglicht alarm heden vroeg in de namiddag werd gegeven, toen Duitse vliegtuigen boven de Thames werden gesignaleerd. De vliegtuigen lieten Londen echter met rust en zetten koers naar het Zuiden.

Bij een lunch te Londen hield de Amerikaanse Ambassadeur in Engeland John Winant een speech, waarbij hij zeide, dat het Amerikaanse volk zich zou inkrimpen, teneinde aan Engeland schepen, vliegtuigen, kanonnen, munitie en voedsel te verschaffen in een eindeloze stroom en in de grootste mogelijke hoeveelheid. Winston Churchill, die den nieuwen Ambassadeur bij de luch voorstelde, deelde mede, gisteren nieuws ontvangen te hebben, waarin verzekerd werd, dat drie Duitse duikboten werden vernietigd. „Sinds October 1939" zei Churchill, „ben ik niet zo opgemonterd door zo een driedubbele gebeurtenis. De dag zal komen, dat het Britse Imperium en de Verenigde Staten tezamen de schitterende plichten zullen delen, welke de kroon zijn der overwinning".

Hoewel bekend werd, dat Britse troepen in Griekenland geland zijn, gaf de Britse pers hierover geen commentaar. Enkele bladen bevatten verhalen van ooggetuigen, die grote convooien van Britse koopvaardijschepen hebben gezien in de nabijheid der Dodecanesus eilanden op schotafstand van vijandelijk gebied.

Het Turkse dagblad „Ikdaw" te Instanboel verzekerde, dat de beloofde

hulp van de V. S. aan Engeland de Duitsers zou dwingen tot een snelle actie in de Balkan. Betreffende een landing van Britse troepen in Griekenland werd door de Turkse pers geen melding gemaakt. Noch maakte men een toespeling op de Turkse plannen met betrekking tot de gespannen toestand.

Uit Rome wordt de herovering van Brits Somaliland door de Engelsen erkend, alsmede de dood van Generaal Lorenzini. Volgens de Italianen schijnt de strijd te Keren in hevigheid t nemen, waarbij beide partijen z verliezen lijden. In het Oosten Middellandse Zee zouden volge Italianen door Duitse vliegtuigen Britse slagschepen getorpedeerd zij

Volgens uitgeleverde Griekse vangenen zou de stad Valona in banië, alsmede de haven, door de se bommenwerpers volkomen ver zijn. Het was het vreselijkste bom dement, dat deze soldaten ooit ha meegemaakt.